

Hüzün Trenleri

– Nevm Karahan · 02 Mayıs 2011

Kaç gecenin sonuna erteledim
Kandırılmış, çukurda bekliyor gözyaşlarım
Bu sabah da / Ezanı dinledim
Bastım elimi yarama
Gözlerini düşündüm, ağlamadım
Topraklarımda bahara daha çok var
Beyaz başlı kuşlar avuçlarımda yatıyor
Her dalımda üç beş ceset
İsteme / saçlarına dokunamam
Kırağı düşer kirpik uçlarıma, seni ağlatamam
Kaçınıcı doğumu bu hüznün
Bir öğle vakti, dudaklarını dayayıp kulağına
Kim adını koyabildi?
Herkes kadar nedensiz nedenlerim
Sütteki bebekler gibi, sesine aç irkildim
Neden diye sorma
Hiç mi isimsiz acılar yağurmadı seni
Darağaçlarında hiç mi asılı kalmadın
Aklım bir labirent şimdi
Çağırırsan / yolumu bulup kapına ulaşamam
Dudaklarımdan hüzün trenleri geçiyor
Gıcırıyor duvarda raylar
Şiirlerin yamaçlarında sesim
Biraz sessizlik istiyorum ruhuma
Sal rüzgârı, uçurtmalarım düşüyor